

Na podlagi sedmega odstavka 21. člena Zakona o Vladi Republike Slovenije (Uradni list RS, št. 24/05 – uradno prečiščeno besedilo, 109/08, 38/10 – ZUKN, 8/12, 21/13, 47/13 – ZDU-1G in 65/14) izdaja Vlada Republike Slovenije

UREDBO

o izvajanju Uredbe (EU) o elektronski identifikaciji in storitvah zaupanja za elektronske transakcije na notranjem trgu in razveljavitvi direktive 1999/93/ES

I. SPLOŠNA DOLOČBA

1. člen

(1) S to uredbo se določajo pristojni organi in kazenske določbe za izvajanje Uredbe (EU) št. 910/2014 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 23. julija 2014 o elektronski identifikaciji in storitvah zaupanja za elektronske transakcije na notranjem trgu in razveljavitvi direktive 1999/93/ES (UL L št. 257 z dne 28. avgusta 2014, str. 73; v nadaljnjem besedilu: Uredba 910/2014/EU), obveznosti v zvezi z vodenjem zanesljivega seznama ter strokovno koordinacijo.

(2) Izrazi, uporabljeni v tej uredbi, imajo enak pomen kot izrazi, uporabljeni v Uredbi 910/2014/EU.

II. PRISTOJNI ORGANI

2. člen

(1) Pristojni organ za izvajanje Uredbe 910/2014/EU in te uredbe je ministrstvo, pristojno za informacijsko družbo, ki je odgovorno tudi za izvajanje nadzornih nalog skladno s 17. členom Uredbe 910/2014/EU in za vodenje postopkov zaradi prekrškov po tej uredbi.

(2) Ne glede na prejšnji odstavek je pristojni organ za zagotovitev čezmejne avtentikacije prek spleta po točki f) 7. člena Uredbe 910/2014/EU ministrstvo, pristojno za javno upravo.

(3) Ne glede na prvi odstavek tega člena je pristojni organ za akreditacijo organov za ugotavljanje skladnosti Slovenska akreditacija.

(4) Ministrstvo, pristojno za informacijsko družbo, imenuje organe za certificiranje naprav za ustvarjanje kvalificiranega elektronskega podpisa in za ustvarjanje kvalificiranega elektronskega žiga po 30. in 39. členu Uredbe 910/2014/EU, če je to potrebno zaradi nemotenega poslovanja ponudnikov tovrstnih naprav ali kvalificiranih ponudnikov storitev zaupanja na trgu

Republike Slovenije. Za ugotavljanje tovrstnih potreb ministrstvo, pristojno za informacijsko družbo, objavi stalni in odprti javni poziv vsem ponudnikom ali potencialnim ponudnikom iz prejšnjega stavka, da sporočijo morebitne ovire pri proizvodnji ali dobavi naprav ali ponudbi storitev na trgu ter potrebo po imenovanju organov za certificiranje naprav.

III. ZANESLJIVI SEZNAM V SLOVENSKEM JEZIKU

3. člen

Ministrstvo, pristojno za informacijsko družbo, na svetovnem spletu zagotovi objavo vizualne oziroma berljive oblike elektronsko podpisanega ali ožigosanega zanesljivega seznama po 22. členu Uredbe 910/2014/EU v slovenskem jeziku.

IV. PODZAKONSKI AKT

4. člen

Minister, pristojen za informacijsko družbo, lahko podrobneje predpiše izvajanje te uredbe.

V. STROKOVNA KOORDINACIJA

5. člen

Za obravnavo strokovnih vprašanj v zvezi z Uredbo 910/2014/EU ter pripravo strokovnih mnenj in tehnološko koordinacijo minister, pristojen za informacijsko družbo, imenuje komisijo za elektronsko identifikacijo in storitve zaupanja, ki jo sestavljajo predstavniki pristojnih organov ter strokovnjaki s področja uprave, informatike, prava in drugih področij. V delo komisije se odprto vključujejo predstavniki ponudnikov storitev zaupanja, ponudnikov izdelkov za zagotavljanje storitev zaupanja, organov za ugotavljanje skladnosti, organov za certificiranje naprav in skupin uporabnikov iz različnih sektorjev. Delo komisije je v celoti javno, vsa njena mnenja, priporočila, zapisniki in drugi dokumenti se javno objavijo na svetovnem spletu.

VI. KAZENSKE DOLOČBE

6. člen

- (1) Z globo od 5.000 do 30.000 eurov se za prekršek kaznuje pravna oseba, samostojni podjetnik posameznik ali posameznik, ki samostojno opravlja dejavnost, če:

1. ne izpolnjuje varnostnih zahtev za ponudnike storitev v skladu z 19. členom Uredbe 910/2014/EU;
 2. neupravičeno uporablja znak zaupanja EU za kvalificirane storitve zaupanja ali ga uporablja v nasprotju s 23. členom Uredbe 910/2014/EU;
 3. začne zagotavljati kvalificirane storitve zaupanja, ne da bi bil njegov kvalificirani status naveden na zanesljivem seznamu (tretji odstavek 21. člena Uredbe 910/2014/EU).
- (2) Z globo od 2.000 do 15.000 eurov se za prekršek kaznuje pravna oseba, če kot ponudnik kvalificiranih storitev zaupanja:
1. ne preveri identitete in drugih posebnih lastnosti osebe, za katero izdaja kvalificirano potrdilo, kakor to določa prvi odstavek 24. člena Uredbe 910/2014/EU;
 2. pri zagotavljanju kvalificiranih storitev zaupanja ne izpolnjuje zahtev iz točk (a) do (k) drugega odstavka 24. člena Uredbe 910/2014/EU;
 3. pri izdajanju kvalificiranih potrdil ne zabeleži in objavi preklica potrdila ali ne zagotovi informacij o veljavnosti ali preklicu izdanih kvalificiranih potrdil v skladu s tretjim in četrtem odstavkom 24. člena Uredbe 910/2014/EU;
 4. pri izdajanju kvalificiranih potrdil izda kvalificirano potrdilo za elektronske podpise, ki ne vsebuje vseh obveznih podatkov v skladu z 28. členom Uredbe 910/2014/EU;
 5. ustvari kvalificirani elektronski podpis ali kvalificirani elektronski žig z napravo, ki ne izpolnjuje zahtev iz 29. člena Uredbe 910/2014/EU (prvi odstavek 29. člena in prvi odstavek 39. člena Uredbe 910/2014/EU);
 6. zagotavlja kvalificirano storitev potrjevanja veljavnosti in hrambo kvalificiranih elektronskih podpisov ali kvalificiranih elektronskih žigov, ne da bi izpolnjeval zahteve iz prvega odstavka 32., 33. in 34. člena Uredbe 910/2014/EU;
 7. izda kvalificirano potrdilo za elektronski žig, ki ne vsebuje vseh obveznih podatkov v skladu z 38. členom Uredbe 910/2014/EU;
 8. izda kvalificirani elektronski časovni žig v nasprotju z zahtevami iz 42. člena Uredbe 910/2014/EU;
 9. zagotavlja kvalificirane storitve priporočene dostave v nasprotju z zahtevami 44. člena Uredbe 910/2014/EU;
 10. izda kvalificirano potrdilo za avtentikacijo spletišč, ki ne izpolnjuje zahtev iz 45. člena Uredbe 910/2014/EU.

(3) Z globo od 400 do 5.000 eurov se za prekršek kaznuje odgovorna oseba pravne osebe, odgovorna oseba samostojnega podjetnika posameznika ali odgovorna oseba posameznika, ki samostojno opravlja dejavnost, ki stori prekršek iz prvega ali drugega odstavka tega člena.

VII. PREHODNE IN KONČNA DOLOČBA

7. člen

Kot sredstvo elektronske identifikacije se lahko uporabi tudi kvalificirano potrdilo za elektronski podpis, ki je izdano tudi za namen avtentikacije.

8. člen

Dne 30. junija 2016 prenehata veljati:

- Uredba o pogojih za elektronsko poslovanje in elektronsko podpisovanje (Uradni list RS, št. 77/2000 in 2/2001) in
- Pravilnik o prijavi overiteljev in vodenju registra overiteljev v Republiki Sloveniji (Uradni list RS, št. 99/2001 in 42/2007).

9. člen

- (1) Ministrstvo, pristojno za informacijsko družbo, skladno s tretjim odstavkom 51. člena Uredbe 910/2014/EU do 1. avgusta 2016 po uradni dolžnosti izda odločbe, s katerimi overitelje, ki do 30. junija 2016 izdajajo kvalificirana potrdila na podlagi Zakona o elektronskem poslovanju in elektronskem podpisu (Uradni list RS, št. 57/2000, 30/2001, 25/2004, 73/2004, 98/2004, 61/2006 in 46/2014), kot ponudnike kvalificiranih storitev zaupanja vpiše v seznam iz 4. člena te uredbe.
- (2) Slovenska akreditacija najkasneje do 30. marca 2017 vzpostavi postopek akreditiranja na področju iz tretjega odstavka 2. člena te uredbe.
- (3) Ministrstvo, pristojno za informacijsko družbo, najkasneje do 1. avgusta 2016 po uradni dolžnosti objavi javni poziv iz četrtega odstavka 2. člena te uredbe.

10. člen

Ta uredba začne veljati naslednji dan po objavi v Uradnem listu Republike Slovenije.

Št.
Ljubljana, dne 2016
EVA 2015-3330-0070

Vlada Republike Slovenije
Dr. Miro Cerar
Predsednik

OBRAZLOŽITEV

I. UVOD

1. Pravna podlaga:

Zakonodaja RS: Sedmi odstavek 21. člena Zakona o Vladi Republike Slovenije (Uradni list RS, št. 24/05 – uradno prečiščeno besedilo, 109/08, 38/10 – ZUKN, 8/12, 21/13, 47/13 – ZDU-1G in 65/14).

Zakonodaja EU: Uredba (EU) št. 910/2014 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 23. julija 2014 o elektronski identifikaciji in storitvah zaupanja za elektronske transakcije na notranjem trgu in razveljavitvi direktive 1999/93/ES (UL L št. 257 z dne 28. avgusta 2014, str. 73; v nadaljnjem besedilu: Uredba 910/2014/EU).

2. Rok za izdajo uredbe, določen z zakonom: Uredba 910/2014/EU določa, da se mora začeti uporabljati 1. julija 2016 (razen v primeru specifično navedenih izjem kot so le-te določene v njenem 52. členu).

3. Splošna obrazložitev predloga uredbe, če je potrebna:

Uredba 910/2014/EU, ki je bila na ravni Evropske unije (EU) sprejeta 17. avgusta 2014, določa EU pravila o elektronski identifikaciji in storitvah zaupanja za elektronske transakcije na notranjem trgu in razveljavitvi direktive 1999/93/ES. Za pripravo nacionalnega okolja za pričetek uporabe Uredbe (EU) št. 910/2014 je Vlada RS na predlog Ministrstva za izobraževanje, znanost in šport (v nadaljnjem besedilu: ministrstvo) s sklepom 02401-2/2015/4 na 22. redni seji dne 12. 2. 2015 ustanovila tudi medresorsko delovno skupino za pripravo nacionalnega okolja za pričetek uporabe Uredbe (EU) št. 910/2014.

Skladno z uvodnimi izjavami Uredbe 910/2014/EU je njen cilj določiti skupna pravila za odpravo obstoječih ovir čezmejni uporabi sredstev elektronske identifikacije, ki se v državah članicah uporabljajo za avtentikacijo, vsaj za javne storitve ter zagotoviti, da je za dostop do čezmejnih spletnih storitev, ki jih zagotavljajo države članice, mogoča varna elektronska identifikacija in avtentikacija. Uredba 910/2014/EU je vsebinsko deljena v dva dela, in sicer na elektronsko identifikacijo, kjer ne posega v elektronske sisteme za upravljanje identitete in z njimi povezane infrastrukture držav članic, temveč zgolj določa pogoje, pod katerimi države članice priznajo sredstva elektronske identifikacije fizičnih in pravnih oseb, ki so vključena v priglašeno shemo druge države in na storitve zaupanja, kjer področje ureja v celoti in določa pravila za storitve zaupanja, zlasti za elektronske transakcije ter določa pravni okvir za elektronske podpise, elektronske žige, elektronske časovne žige, elektronske dokumente, storitve elektronske priporočene dostave in storitve v zvezi s potrdili za avtentikacijo spletišč.

Ta predlog uredbe se nanaša samo na izvajanje EU pravil o elektronski identifikaciji in storitvah zaupanja za elektronske transakcije na notranjem trgu.

4. Predstavitev presoje posledic na posamezna področja, če te niso mogle biti celovito predstavljene v predlogu uredbe: /

5. Izjava o skladnosti predloga predpisa s pravnimi akti EU:

Izjava o skladnosti (pdf. format) – izvoz iz baze RPS

II. VSEBINSKA OBRAZLOŽITEV PREDLAGANIH REŠITEV

Uvodoma pojasnujemo, da je v slovenskem nacionalnem pravu področje deloma urejeno v Zakonu o elektronskem poslovanju in elektronskem podpisu ((Uradni list RS, št. 57/2000, 30/2001, 25/2004, 73/2004, 98/2004, 61/2006 in 46/2014; ZEPEP), ki do uveljavitve Uredbe št. 910/2014 EU služi kot podlaga tako za storitve elektronskega poslovanja kot tudi za z njimi povezane sheme elektronske identifikacije. Dne 17. avgusta 2014 je bila na ravni Evropske unije (EU) sprejeta Uredba 910/2014/EU. Skladno z njenim 1. členom določa

- a) pogoje, pod katerimi države članice priznajo sredstva elektronske identifikacije fizičnih in pravnih oseb, ki so vključena v priglašeno shemo elektronske identifikacije druge države članice;
- b) pravila za storitve zaupanja, zlasti za elektronske transakcije, in
- c) pravni okvir za elektronske podpise, elektronske žige, elektronske časovne žige, elektronske dokumente, storitve elektronske priporočene dostave in storitve v zvezi s potrdili za avtentikacijo spletišč.

Uredba 910/2014/EU tako ureja vzajemno priznavanje elektronskih identifikacijskih sredstev, le te ločuje od storitev zaupanja za elektronske transakcije na notranjem trgu, pri slednjih pa postavlja tudi enotne zahteve za ponudnike kvalificiranih storitev zaupanja. Glede elektronskih podpisov in elektronskih časovnih žigov je sedaj v nacionalnem pravu urejeno z ZEPEP, Slovenija pa nima sistemske ureditve področja upravljanja elektronskih identitet. Tako Uredba 910/2014/EU hkrati razveljavlja in razširja področje uporabe Direktive 1999/93/ES (Direktiva o elektronskem podpisu), ki smo jo v slovenski pravni red prenesli z ZEPEP, ureja pa tudi vsebine, ki so v nacionalnem pravnem redu urejene v različnih zakonih. Obenem naš ZEPEP ureja tudi nekatera vprašanja, ki jih Uredba 910/2014/EU ne ureja in jih tudi predhodna direktiva ni.

Skladno s 50. členom Uredbe 910/2014/EU je potrebno sklicevanje na razveljavljeno Direktivo o elektronskem podpisu razumeti kot sklicevanje na Uredbo 910/2014/EU, predvideva pa se tudi sprejem novega sistemskega zakona, saj so dejanske prilagoditve, ki jih je v Sloveniji potrebno izvesti zaradi prilagoditve novi evropski regulaciji elektronskih identitet in storitev zaupanja, hkrati tudi priložnost za celovitejšo ureditev področja. Postavitev novega sistemskega zakona pa terja tudi vključitev Slovenije v digitalni razvoj, katerega temelj je celovitost e-poslovanja. Ker so nacionalni zakoni, ki se trenutno dotikajo obravnavanega področja, številni (npr. poleg ZEPEP, ZEPT, ZDDV-1 tudi npr. v ZUP, ZPP, ZKP in številnih podzakonskih aktih), to pogosto tudi

pomeni, da je področje, ki ga ureja Uredba 910/2014/EU, v nacionalnem pravnem redu ne le pomanjkljivo urejeno, pač pa so posamezne ureditve tudi razpršene po različnih pravnih podlagah, ki med seboj niso povsem enotno povezane. Postavitev nove systemske nacionalne ureditve področja e-identitet in uporabe storitev zaupanja v novem zakonu bi bila tudi priložnost za celovito razveljavitev ZEPEP in ureditev nekaterih drugih vprašanj elektronskega poslovanja, ki jih sedaj ureja ZEPEP, njihovo ureditev pa še naprej zahteva evropski pravni red (npr. Direktiva o elektronskem poslovanju), v novem zakonu.

V zvezi z izvajanjem Uredbe 910/2014/EU, ki je za države v celoti zavezujoča in neposredno uporabljiva, je do datuma njene uporabe, to je do 1. julija 2016, potrebno določiti:

- pravila o globah, ki se uporabljajo za kršitve njenih določb,
- določiti nosilce ter sprejeti vse ukrepe, potrebne za zagotovitev izvajanja nalog iz Uredbe 910/2014/EU ter
- o tem obvestiti Evropsko komisijo.

Zato je za izvajanje Uredbe 910/2014/EU potrebno sprejeti to uredbo, v njej pa poleg pristojnih organov in kazenskih določb, urediti tudi obveznosti v zvezi s čezmejno avtentikacijo in vodenjem informacij o kvalificiranih ponudnikih storitev zaupanja ter njihovih storitev zaupanja skladno z zahtevami Uredbe 910/2014/EU ter hkrati z interesi slovenskih potrošnikov in varovanjem oziroma uporabo slovenskega jezika (v nadaljnjem besedilu: predlagana uredba).

Pravočasna vzpostavitev ustreznega okolja za izvajanje Uredbe 910/2014/EU ni izrednega pomena samo za čezmejno poslovanje javnega sektorja in državljanov, temveč tudi za čezmejno poslovanje gospodarstva v enotnem evropskem digitalnem trgu in enakopravno vključevanje slovenskih deležnikov v enotni evropski digitalni prostor.

Predlagana uredba tako v 1. členu določa njeno vsebino. Z njo se za izvajanje Uredbe 910/2014/EU v delu, ki se nanaša na elektronsko identifikacijo in storitve zaupanja za elektronske transakcije na notranjem trgu, določajo pristojni organi, kazenske določbe in obveznosti v zvezi z vodenjem zanesljivega seznama ter strokovna koordinacija za obravnavo strokovnih vprašanj v zvezi z Uredbo 910/2014/EU. Navedeno je tudi, da imajo izrazi, uporabljeni v predlagani uredbi, enak pomen kot izrazi, uporabljeni v Uredbi 910/2014/EU.

Predlagana uredba v 2. členu glede na delovna področja po posameznih ministrstvih, kot so ta opredeljena v Zakonu o državni upravi, določa kot organ, pristojen za izvajanje te uredbe in Uredbe 910/2014/EU, ter za izvajanje nadzora skladno s 17. členom Uredbe 910/2014/EU in vodenje postopkov zaradi prekrškov po tej uredbi ministrstvo, pristojno za informacijsko družbo, ki je sicer kot nadzorni in prekrškovni organ na področju elektronskega podpisa določen že z ZEPEP. Kot organ, pristojen za zagotovitev čezmejne avtentikacije prek spleta po točki f) 7. člena Uredbe 910/2014/EU, predlagana uredba določa ministrstvo, pristojno za javno upravo, kot pristojni organ za akreditacijo organov za ugotavljanje skladnosti pa Slovensko akreditacijo. Organi za

ugotavljanje skladnosti ponudnike kvalificiranih storitev zaupanja skladno z uredbo na njihove lastne stroške revidirajo vsaj vsakih 24 mesecev. Uredba 910/2014/EU predvideva tudi certificiranje naprav za ustvarjanje kvalificiranega elektronskega podpisa in certificiranje naprav za ustvarjanje kvalificiranega elektronskega žiga. Posledično je zato pristojnost za imenovanje teh organov po predlogu uredbe podeljena ministrstvu, pristojnemu za informacijsko družbo. Določeno je, da ministrstvo, pristojno za informacijsko družbo, imenuje organe za certificiranje naprav za ustvarjanje kvalificiranega elektronskega podpisa in za ustvarjanje kvalificiranega elektronskega žiga po 30. in 39. členu Uredbe 910/2014/EU, če je to potrebno zaradi nemotenega poslovanja ponudnikov tovrstnih naprav ali kvalificiranih ponudnikov storitev zaupanja na trgu Republike Slovenije. Ker je bilo v javnem posvetovanju s trenutnimi overitelji in torej bodočimi kvalificiranimi ponudniki storitev zaupanja ugotovljeno, da zaenkrat na trgu v Republiki Slovenije ni ponudnikov tovrstnih naprav in zato trenutno tudi ne obstaja potreba po certificiranju naprav, bi bile negospodarno oziroma tudi praktično nemogoče že v tem trenutku imenovati organe za certificiranje. V želji zagotoviti vse pogoje za inovativnost in konkurenčnost slovenskega gospodarstva pa predlog uredbe v tem členu predvideva, da pristojno ministrstvo z javnim pozivom stalno preverja morebitne potrebe in ob pojavu takšnih potreb (izraz namere obstoječih ali bodočih proizvajalcev naprav za razvoj ali proizvodnjo naprav na ozemlju Republike Slovenije ter potrebe po certificiranju v Republiki Sloveniji) imenuje organe za certificiranje.

V 3. členu predlagane uredbe je določeno, da ministrstvo, pristojno za informacijsko družbo, na svetovnem spletu zagotovi objavo vizualne oziroma berljive oblike elektronsko podpisanega ali ožigosanega zanesljivega seznama po 22. členu Uredbe 910/2014/EU v slovenskem jeziku. Oblika, primerna za avtomatizirano objavo, je zaradi svoje tehnološke oblike (XML) namreč težko berljiva. Orodja Evropske komisije pa zagotavljajo berljiv izpis te oblike le v angleškem jeziku. Zaradi varstva potrošnikov in obvezne uporabe slovenskega jezika v Republiki Sloveniji se s predlagano uredbo predpisuje tudi obveznost ministrstva, pristojnega za informacijsko družbo, da zagotovi objavo na spletu tudi njihove vizualne oziroma berljive oblike v slovenskem jeziku.

Glede na tehnološko zahtevnost izvedbe nove ureditve in potrebe po natančni in celoviti koordinaciji na državni ravni in pri čezmejni uporabi znotraj Evropske unije predlagana uredba v 4. členu ureja pooblastilo ministru, pristojnemu za informacijsko družbo, da nekatera vprašanja podrobneje uredi s podzakonskim aktom (pravilnikom). Gre predvsem za vprašanja dostave informacij in dokumentacije s strani ponudnikov storitev zaupanja v postopku najave novih storitev in vpisa v zanesljivi seznam v slovenskem jeziku (zaradi varstva potrošnikov) in v angleškem jeziku (zaradi poročanja Evropski komisiji in čezmejnega priznavanja).

Ker varno in hkrati uporabnikom prijazno delovanje storitev zaupanja zahteva širšo koordinacijo ter usklajevanje strokovnih vprašanj, predlagana uredba v 5. členu pooblašča ministra, pristojnega za informacijsko družbo, da v te namene imenuje strokovno komisijo za pripravo strokovnih mnenj in tehnološko koordinacijo. Člani komisije so predstavniki pristojnih organov ter strokovnjaki s področja uprave, informatike, prava in drugih področij. Bistveno za odprtost dela

komisije in za resnično široko strokovno oziroma tehnološko usklajevanje je, da se v delo komisije odprto vključujejo predstavniki ponudnikov storitev zaupanja in izdelkov, organi za ugotavljanje skladnosti in certificiranje ter predstavniki uporabnikov iz različnih sektorjev. Podrobnejši način imenovanja komisije (javni poziv, imenovanje članov, mandat in prenehanja članstva, delo komisije in podobno) ter način odprtega sodelovanja pri delu komisije bo urejen s podzakonskim aktom iz 4. člena predlagane uredbe.

V 6. členu predlagane uredbe so urejene kazenske določbe. Kazni imajo odvratilni namen, hkrati pa so namenjene sankcioniranju že storjenega protipravnega dejanja, pri čemer skuša ureditev vsaj glede sankcioniranja delovanja (dosedanjih) overiteljev ostati glede višine glob primerljiva, kot je ureditev v ZEPEP glede sankcioniranja kršitev. Skladno z navedenim so prvenstveno v kazenskih določbah prekrški ločeni glede na to, ali jih stori pravna oseba, samostojni podjetnik posameznik ali posameznik, ki samostojno opravlja dejavnost, ki ni priglašeni ponudnik storitev zaupanja (torej nekdo, ki ravna, kot da je ponudnik storitev zaupanja) in na tiste, ki jih stori kvalificirani in torej priglašeni ponudnik storitev zaupanja, višina globe pa je predpisana različno glede na status kršitelja.

V prehodni določbi 7. člena je določeno, da se kot sredstvo elektronske identifikacije lahko uporabi tudi kvalificirano potrdilo za elektronski podpis, ki je izdano tudi za namen avtentikacije. Ker imajo države članice EU že možnost priglasitve shem elektronske identifikacije skladno z Uredbo 10/2014/EU, v slovenski zakonodaji pa niso določena sredstva, ki se uporabljajo za elektronsko identifikacijo, 7. člen uredbe določa, da se kot sredstvo elektronske identifikacije lahko uporabi tudi kvalificirano potrdilo za elektronski podpis, ki je izdano tudi za namen avtentikacije, saj se ta potrdila tudi dejansko uporabljajo za potrebe elektronske identifikacije v storitvah javne uprave. Besedilo te prehodne določbe pa ne posega v siceršnje obveznosti upoštevanja zahtev glede lastnosti in zasnove sredstev elektronske identifikacije, kot jih določajo izvedbena pravila Evropske Komisije (2015/1502) o določitvi minimalnih tehničnih specifikacij in postopkov za ravni zanesljivosti za sredstva elektronske identifikacije v skladu s členom 8(3) Uredbe 910/2014/EU, Uredba 10/2014/EU, idr.

Po prehodni določbi 8. člena z dnem uveljavitve predlagane uredbe prenehata veljati Uredba o pogojih za elektronsko poslovanje in elektronsko podpisovanje (Ur.l. RS, št. 77/2000 in 2/2001) in Pravilnik o prijavi overiteljev in vodenju registra overiteljev v Republiki Sloveniji (Ur.l. RS, št. 99/2001 in 42/2007). Oba podzakonska akta urejata področje, ki bo sedaj urejeno drugače (z izvedbenimi akti Evropske komisije ali tehnični standardi ETSI) oziroma urejata vprašanja glede izvajanja nalog, ki se s 30. 6. 2016 prenehajo izvajati.

Prehodna določba 9. člena predlagane uredbe pa določa, da ministrstvo, pristojno za informacijsko družbo, skladno s tretjim odstavkom 51. člena Uredbe 910/2014/EU do 1. avgusta 2016 po uradni dolžnosti izda odločbe, s katerimi overitelje, ki do 30. junija 2016 izdajajo kvalificirana potrdila na podlagi Zakona o elektronskem poslovanju in elektronskem podpisu, kot ponudnike kvalificiranih storitev zaupanja vpiše v seznam iz 4. člena te uredbe. V istem roku ministrstvo

objavi tudi javni poziv iz četrtega odstavka 2. člena predloga uredbe. Slovenska akreditacija vzpostavi pogoje za akreditiranje organov za ugotavljanje skladnosti v treh mesecih od uveljavitve predlagane uredbe in v nadaljnjem testnem obdobju vzpostavitve pogojev za akreditiranje organov za ugotavljanje skladnosti, to je do 30. marca 2017. Skladno z 51. členom Uredbe 910/2014/EU morajo namreč ponudniki kvalificiranih storitev zaupanja najkasneje do 1. julija 2017 ministrstvu, pristojnemu za informacijsko družbo, predložiti poročila o ugotavljanju skladnosti. Tako bodo lahko organi za ugotavljanje skladnosti akreditacijo pridobili pravočasno, da bo mogoče v naslednjih mesecih zagotoviti tudi izvedbo ugotavljanja skladnosti in izdajo poročila o tem ugotavljanju.

V 10. členu predlagane uredbe je določeno, da uredba začne veljati naslednji dan po objavi v Uradnem listu Republike Slovenije.